

Laukys

Laukys - vištelinių (vandens vištų) šeimos atstovas (ne antinių šeimos!). Kiek mažesnis už didžiąją antį - kūno masė 0,6 - 0,9 kg. Visas kūnas vienspalvis - matinės juodos spalvos, tik pilvas pilko atspalvio. Labai ryškus požymis, pagal kurį laukys lengvai atskiriamas nuo kitų paukščių – snapas trumpas o kakta (plunksnomis neapaugęs odos plotas) balta. Kojų pirštai su plaukiojamosiomis skiautėmis (pirštai plaukiojamąja plėvele, kaip ančių, nesujungti). Patinas ir patelė nesiskiria. Laukiai gyvena prie vandens: paežerėse, tvenkiniuose, upių senvagėse, pelkėse. Svarbiausia, kad būtų bent nedideli tankūs vandens augalų sąžalynai ir atviro vandens plotai. Daug laiko praleidžia vandenyje. Skraido gerai, bet kyla nenoriai, ypač rudenį, kai būna nusipenėję. Jau pakilę skristi, kol kojomis siekia vandenį, dar "bėga" jo paviršiumi.

Minta daugiausia augalinės kilmės maistu: sėklomis, daigais, lapais, ūgliais. Lesa ir gyvulinės kilmės maistą: vabzdžius įvairiose jų vystymosi stadijose, vorus, vėžiagyvius, kirmėles, smulkius moliuskus.

Pavasariį parskrenda tik nutirpus ledui (nedaug laukių žiemoja ir neužšalantiuose Lietuvos vandenyse). Lizdą krauna tarp vandens augalų iš sudžiūvusių augalų dalių (pūkų jame niekada nebūna). Peri 21-23 dienas. Išveda vieną vadą. Deda dažniausiai 7 - 9 sauso molio spalvos, smulkiai išmargintus tamsiais taškeliais, kiaušinius. Jaunikliai pilkesni už suaugusius, gerklė ir kaklo priekinė dalis balsvos. Jie greitai palieka lizdą ir vėliau į jį negrįžta. Iš karto gerai bėgioja, plaukioja, nardo. Maitinasi savarankiškai, bet juos globoja abu tėvai.